

Microbul, acest necunoscut!

**Vaccinarea: Pro și Contra
Utilitate sau ineficacitate?
Inocuitate sau pericol?**

de biologul
P.V. Marchesseau

Este necesară vaccinarea?

1. Protejează, oare, vaccinurile în mod real,
sau sunt inutile?
2. Sunt vaccinurile lipsite de pericol, sau
sunt responsabile de accidente grave?

„Organismul, a cărui inteligență este
indiscutabilă, nu ar fi prevăzut el, oare,
și mijloacele de protecție?

P.M.

CUPRINS

Introducere

Agresiune, Mutație sau Rezistență? 11

Ce sunt microbii? 13

Capitolul 1

Concepția lui Pasteur (Microbiologia Agresiunilor) 19

Capitolul 2

**Concepția adversarilor lui Pasteur (Microbiologia
Mutațiilor) 31**

Capitolul 3

Concepția Naturopată (Microbiologia Rezistențelor) .. 51

la 70°C etc. 1. **EMULSIUNAREA** 20°C (căldură umedă timp de 20 de minute) la 350°C (căldură uscată timp de 10 minute). Acesta este principul sterilizării. Microbi sunt, de asemenea, omorâți de radiații ultra-violete (actinonă benzilică, mercur). Deshidratarea și porumbul și se poate face prin căldură sau prin radiații.

1. Căldură uscată
2. Căldură umedă
3. Radiații ultra-violete
4. Deshidratare
5. Emulsiune
6. Radiații gamma
7. Radiații X
8. Radiații beta
9. Radiații alfa
10. Radiații neutre

1. Căldură uscată
2. Căldură umedă
3. Radiații ultra-violete
4. Deshidratare
5. Emulsiune
6. Radiații gamma
7. Radiații X
8. Radiații beta
9. Radiații alfa
10. Radiații neutre

Pasteur și discipolii săi afirmă următoarele:

1. Că materia vie normală (sănătoasă) este lipsită de germeni;

Capitolul 1

Concepția lui Pasteur

sau

Microbiologia agresiunilor

2. Germenii sunt transmiși prin aer (sta vite nan) sau prin apă (sta vite nan) sau prin pământ, plante, animale și insecte, iar omul este la rândul lui sursă de contaminare a semențelor.

3. Că germenii au o existență independentă (autonomia) în afara organismelor vii (autonomia).

4. Că fiecare microb are o formă și o artitudine definite (ex: un anumit microb dă o anumită boală: este noțiunea de agent specific).

5. Că boala microbiană este transmisă doar prin contaminare (adică după contactul cu un element purtător de germeni).

N.B.: În cursul unei epidemii, trebuie să se suspecteze toți factorii de transmitere și chiar să se izoleze bolnavii contagioși.

Pasteur și discipolii săi afirmă următoarele:

1. Că materia vie normală (sănătoasă) este lipsită de germeni;

2. Germenii sunt transmiși prin aer (sau alte elemente din mediul exterior, apă, pământ, alimente murdare, animale și insecte, iar omul poate la rândul lui să-și contamineze semenii);

3. Că germenii au o existență independentă de organisme vii (autonomie);

4. Că fiecare microb are o formă și o acțiune bine definită (ex: un anumit microb dă o anumită boală; este noțiunea de agent specific);

5. Că boala microbiană este transmisă doar prin contaminare (adică după contactul cu un element purtător de germeni).

N.B.: *În cursul unei epidemii, trebuie, deci, să suspectăm toți factorii de transmitere, și chiar să „izolăm” bolnavii contagioși.*

Louis Pasteur (1822-1895), părintele microbiologiei agresiunilor a căror adversari au fost Béchamp și Tissot.

• Acțiunea patogenă

Microbul pătrunde în organism, fie printr-o rană a pielii, fie prin **mucoasele lezate** (nas, gură, plămân, tub digestiv sau organe genitale): Odată ajuns în organism, acesta va acționa în trei moduri diferite, după cum urmează:

1. **Infecție locală** (sau abces). Microbul rămâne în punctul unde a penetrat. Se observă reacții locale (roșeață, căldură, durere, tumoare), dar nu sunt și efecte generale. Este cazul furunculului, al **antraxului** sau al **abcesului**.

2. **Infecție generalizată** (sau septicemie). Microbul trece în sânge și ajunge în tot organismul. Există puține reacții locale, dar în schimb sunt mari reacții generale (febră, scăderea forțelor fizice etc.).

Totuși, germenul se poate localiza, **secundar** (abces metastatic ca și în cazul stafilococemiei).

3. **Infecție locală cu acțiune generalizată** (toxemie). Germenul rămâne la locul de penetrare (reacții locale) și trimite **toxine** (antigene) prin tot organismul (este cazul tetanosului, al difteriei etc.).

• Reacția organică

Microbul, de-a-lungul invaziei sale, se va lovi de trei linii de apărare. Acestea sunt **pielea** și

mucoasele, globulele albe și asociații acestora, anticorpii și antitoxinele.

1. **Pielea sănătoasă**, prin aciditatea ei, este „microbicidă”. Mucoasa sănătoasă care tapisează organele profunde, secretă un mucus care-i prinde în capcană și-i omoară pe acești germeni.

2. Dacă germenii au penetrat în organism printr-o breșă din **piele** sau **mucoase** (piele alcalină și mucoase cu o secreție deficientă de mucus), vor întâlni în calea lor globulele albe (leucocite), jandarmi ai organismului care atacă și „devorează” invadatorii. Aceasta este faimoasa „fagocitoză”, globulele albe fiind „fagocite” (mâncători de celule străine). În mod normal, se numără **6 000** de globule albe pe milimetru cub de sânge. În caz de invazie, acest număr se poate dubla, tripla sau cvadripla.

Inflamația locală (constatată) sau **febra** (inflamația generală) este datorată aportului de sânge necesar pentru efectuarea „fagocitozei”. Rezultatul (cadavrele luptătorilor) este un lichid gros, numit **PUROI**. Dacă țesutul conjunctiv limitează zona de luptă, suntem în cazul unui **ABCES**.

N.B.: *Anumite celule, numite „histiocite” vin mai pe urmă să ajute leucocitele. Acestea sunt necrofage (care vor mânca toți luptătorii morți din ambele tabere, făcând curățenie la fața locului).*

• Anticorpii și antitoxinele

Dacă microbii sunt mai puternici, alte puncte de rezistență vor intra în acțiune. **Splina, ganglionii limfatici și celulele reticulo-endoteliale** secretă substanțe numite **anticorpi**, care aglutinează microbii și îi omoară (facilitând începerea unei noi fagocitoze).

Împotriva **toxinelor** (deșeuri azotate toxice, secretate de către microbi), aceștia secretă antitoxine.

N.B.: *„Anticorpii” rămân în organism după infecție și îl fac mai puțin vulnerabil.*

*Această imunitate accidentală poate fi reproducă artificial de către vaccinuri (microbi uciși sau atenuați, sau toxinele lor) care vor determina nașterea anticorpilor. Acesta este principiul **vaccinării preventive**; se poate, de asemenea, folosi serul animalelor, deja bogat în anticorpi. Este principiul seroterapiei (în terapeutică antiinfecțioasă).*

• Receptivitate și imunitate artificială

Receptivitatea este starea unui organism care se lasă invadat de către un microb patogen.

Imunitatea este starea unui organism capabil să se apere. Ea poate fi **naturală** (omul este refractar la pesta bovină), **dobândită** (rezultând dintr-o

agresiune din trecut care a dus la nașterea anticorpilor), sau **artificială** (adică provocată prin vaccinare sau seroterapie).

1. Vaccinarea constă în introducerea în organism a unui agent infecțios (vii, cu virulență atenuată sau mort) sau a toxinelor acestuia, de asemenea, atenuate.

Culturile microbiene sunt atenuate prin **încălzire** (antrax), cu ajutorul **luminii** (holera), prin **uscarea** (virusul rabic), prin intermediul **unui mediu defavorabil** (Bacilul Koch cultivat în mediu biliar), prin trecerea lor **în mediu viu** (bovine), cum se procedează pentru virusul variolic.

Culturile sunt omorâte prin încălzire intensă (bacilul lui Eberth), prin substanțe antiseptice (eter, spre exemplu).

N.B.: Toxinele sunt în general atenuate prin încălzire. „Vaccinul” obligă organismul să fabrice **anticorpi (specifici) infecției de care vrem să-l protejăm**. Această acțiune este în mod esențial preventivă. Protecția apare după 8-10 zile (cel mult 3 săptămâni). Ea durează de la câteva zile la câțiva ani. Acțiunea curativă a vaccinului se concepe doar în cazul unei perioade lungi de incubare a infecției (ex.: turbarea).

2. Seroterapia constă în injectarea în organismul infectat a serului provenit de la un alt organism vindecat de aceeași infecție (sau recent vaccinat împotriva acestei infecții). Serurile sunt numite **antitoxice** când conțin în special **antitoxine** împotriva infecțiilor cu **exotoxine**: difterie, tetanos etc.

Sunt numite **antimicrobiene** mai ales când aduc **anticorpi** pentru a lupta împotriva microbului însuși sau a endotoxinelor acestuia (pestă, pneumonie etc.).

N.B.: **Exotoxinele** sunt toxine care difuzează în întreg organismul. **Endotoxinele** sunt toxine care rămân legate de corpul microbial (ele se pot elibera la moartea germenului).